

ROZHOVOR ČÍSLA

PETRA ANDRESOVÁ

„Chovám se k lidem tak, jak chci, aby se oni chovali ke mně.“

Co je pro vás v životě nejdůležitější?
Určitě rodina.

Který ročník je podle vás nejobtížnější?

Z 1. stupně, myslím si, že 3. třída, tam začínají vyjmenovaná slova a žáci probírají více učiva. Na 2. stupni to nedokážu moc posoudit, ale asi 7. třída, protože začíná puberta.

Jaká je vaše oblíbená kniha?

Nemám oblíbenou knihu. Já knihy čtu ráda, ale kdybych se měla vrátit do dětství, tak by to byla Pipi Dlouhá punčocha.

Jaký byl nebo je váš životní cíl?

Přeju si, aby moji kluci byli co nejlépe připraveni na to, co je čeká. Až zjistím, že jsou šťastní a vedou spokojený život, budu mít pocit, že jsem splnila to, co jsem si předsevzala.

Co vaše první láska?

V 7. třídě jsem se poprvé zamilovala. Bohužel, moje první láska loni zemřela.

Jaká byla vaše oblíbená paní učitelka?

Paní Květa Petrová. Ona byla můj vzor, já jsem ji napodobovala.

Z OBSAHU TOHOTO ČÍSLA...

Paní učitelka Andresová.....	1
Sedmá. třída se představuje.....	4
Slohové práce sedmáků.....	6
Čtvrté divadelní představení.....	7
Velikonoční dílny.....	8
Sportovní rubrika.....	11
Kdo je kdo?.....	12
Kvízy.....	13

S jakým kolegou nejvíce „pečete“?

S Petrou Judovou, ale to nemusím říkat, to každý ví. Ale „peču“ i s ostatními.

Kdybyste byla ředitelkou, co byste zde změnila?

Chodby, určitě chodby. Trošku bych je probarvila. Snažila bych se využít volné prostory na půdě, například bych je využila pro výtvarný ateliér, hudebnu, družinu...

Učíte český jazyk, chtěla jste ho vždycky učit?

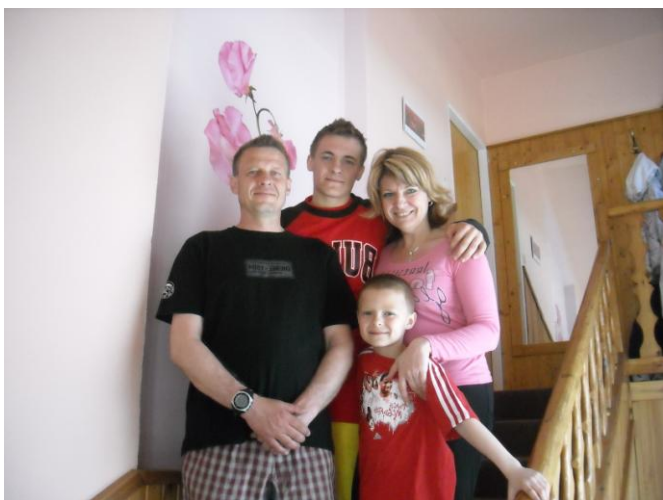
Nejdříve jsem studovala učitelství 1. stupně. Čeština mě vždycky bavila, a tak jsem se před několika lety rozhodla, že si ji dostuduji, abych mohla učit žáky na 2. stupni.

Změnila byste něco na stylu učení?

Myslím si, že v dnešní době je spousta možností, jak dětem přiblížit učivo. Třeba někdo vyučuje formou hry, někdo zase vyžaduje pozornost při probírání nové látky. Asi nejlepší je, když se metody práce střídají.

Jakou kuchyni upřednostňujete? Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Většinou se držím české klasiky. Nemám oblíbené jídlo.

Paní učitelka Andresová s rodinou.

Paní učitelka Andresová na zápisu do 1. třídy.

Chtěla jste vždy pracovat s dětmi? Nebo vás přitahovalo zprvu jiné zaměstnání? Jaké?

Už jako malá jsem byla „komediantka“, hrála jsem divadlo, zpívala a tancovala. Chvilí jsem si myslela, že bych mohla studovat herectví, ale z toho sešlo. K dětem jsem měla vždy blízko, a tak učitelství pro mě byla vcelku jasná volba.

Máte ráda sport? Věnujete se mu aktivně nebo pasivně?

Sport mám ráda moc, ale věnuji se mu spíš pasivně. Celou naši rodinu pohltit basketbal. Já si občas vyjedu na kole. Doma mám rotoped, ale na něm v poslední době spíš jen utírám prach.

Váš nejmladší syn Denisek nastoupil do 1. třídy, jak jste se cítila, když jste nebyla v roli učitele, ale maminky?

Deniskův nástup do 1. třídy jsem prožívala asi jako každá maminka. Je pravda, že učitelka se stane učitelkou teprve v okamžiku, kdy jí nastoupí vlastní dítě do školy. To si teprve uvědomí, jak se asi cítí ostatní rodiče, a začne se dívat na učitelskou práci z jiného úhlu.

Co se vám v poslední době nejvíce povedlo? Co vám udělalo radost?

Mám radost z každé věci, která se podaří.

Co vám nesmí chybět v kuchyni?

Každopádně nám nesmí chybět na stole kytička ve váze.

Se kterou výzdobou školy jste byla nejvíce spokojená?

Těch bylo už tolik, nejlepší byly asi ty vánoční, tam se může člověk vyřádit!

Baví vás ruční práce?

Baví moc. Pořád něco předělávám a vyrábím. Dlouhá léta jsem si sama šila. Když si něco koupím, musím na tom něco předělat.

Když jste byla malá, měla jste nějakého domácího mazlíčka, na kterého jste nedala dopustit?

Měla jsem andulku Suzinku, to byl další člen rodiny. Suzinka uměla neskutečně mluvit, uměla říct třeba adresu a nabádala mě, ať se učím. Chodila s námi ven a přitom mi seděla na rameni. Měli jsme ji 3 roky.

Máte svůj styl, nebo se řídíte podle nějaké osoby?

Nikoho nenapodobuji, snažím se být sama sebou.

O jaký předmět jste se zajímala na základní škole?

Bavila mě hudební výchova, ale vyloženě oblíbený předmět na základní škole jsem neměla!

Učí se vaši synové dobře?

Ten mladší se učí moc dobře! Starší zvládá Gymnázium v Pardubicích, ale více času věnuje basketbalu.

Před 6 lety jste sem nastoupila po mateřské dovolené.

Jaké jste měla pocity?

Asi každá žena na mateřské dovolené se ke konci velmi těší do zaměstnání. To platilo i pro mě. Já jsem sice v té době studovala na Pedagogické fakultě v Olomouci český jazyk, tak jsem z toho světa učení úplně nevypadla, ale stejně jsem uvítala, když jsem se od „plínek“ vrátila mezi školní děti. Co se ve škole změnilo, to si ani neuvědomuji.

... a její tři chlapi

Co děláte v případě, že vás naštve nějaký žák? Stalo se vám, že by vás nějaké dítě nerespektovalo?

To snad ani ne, když mě někdo „naštve“, řeším to okamžitě. Řídím se zákonem akce a reakce.

Kam byste se nejraději podívala se svou rodinou?

Ráda bych se vrátila do Turecka, tam se nám všem líbilo. Je to země, kde jsem se i skvěle domluvila díky ruštině. Jinak Denisek má rád zvířátka, tak jsme tak nějak „ulítli“ na ZOO. Ale ještě jsme jich spoustu a spoustu neviděli.

Nechala byste se od malíře namalovat?

Nechala, ale nevím, co bych mu potom na to řekla! Mám takovou zajímavou zkušenost. V 18-ti letech jsem seděla modelem mému známému, který potřeboval v rámci zkoušek na vysoké škole vytvořit bystu, tak mě sochal z hlíny.

Paní učitelka se svým starším synem Petrem.

Určitě víte, že Svitavy jsou známé malou návštěvností turistů. Co byste udělala pro to, aby se to změnilo?

Zajistila bych více kulturních akcí, pozvala víc známých osobností. Lehko se to říká, ale obtížněji se to uskutečňuje. Nechtěla bych mít tuto oblast na starosti.

Jakým heslem se řídíte?

Chovej se k lidem tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě!

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho osobních i pracovních úspěchů.

**Marie Hanzalová
Sabina Bodečková
Nikola Jančíková**

7. třída se představuje

Co se vám na naší škole líbí?

Míša – Nové záchody.

Dominik – Venkovní hřiště.

Michal – Noví žáci.

Jára – Kamarádi.

Honza – Počítačová učebna.

Jaké povolání byste chtěli vykonávat?

Honza – Chtěl bych být lékařem.

Nikola – Sekretářka, baví mě pracovat na počítači.

Dominik – Policista.

Denisa – Učitelka v mateřské školce.

Lucka – Kadeřnice.

Tereza – Chtěla bych hlídat malé děti.

Co byste na škole změnili?

Nikola – Bylo by dobré, aby zde bylo více PC.

Anežka – Zalepila bych dráty od obrazovek v počítačové učebně, protože když zapnu počítač, tak nic nevidím.

Tonda – Přál bych si, abychom i my měli interaktivní tabuli jako ve 3. třídě.

Co byste změnili na školní výuce?

Míša – Já bych zrušila strategické hry a místo nich bych dala „psaní všemi deseti“.

Dominik – Já bych taky něco zrušil, třeba dramatickou výchovu a místo ní bych dal něco sportovního.

Nikola – Já bych zrušila němčinu a dala bych třeba francouzštinu.

Chtěli byste být celebritou? Jakou?

Dominik – Ano chtěl bych být fotbalista.

Beáta – Já ne, protože bych neměla žádné soukromí.

Terka – Zpěvačkou.

Nikola – Taky zpěvačkou.

Honza – Ne, protože mně přijde, že jsou namyšlení.

Kdy jste sem na tuto školu nastoupila?

V roce 1997 a mezitím jsem byla 5 let na mateřské dovolené.

Jaké jste měla pocity, když jste věděla, že budete mít tuto třídu? Zнала jste ji?

Byla jsem nabita očekáváním, zhruba jsem je všechny znala, protože jsem je měla ve třetí třídě na hudební výchovu.

Kam se chystáte na výlet?

My prozatím máme promyšlenou exkurzi, výlet ještě ne! Záleží to na tom, jak se třída bude chovat a jestli na to budu mít čas!

Jak byste ohodnotila vaši třídu celkově?

Já jsem spokojená. Když jsme byli loni na výletě, tak to bylo bezva. Všichni poslouchali, byli vhodně oblečení.

Co v této třídě nejčastěji řešíte?

Každodenní trable. Často řešíme třídní problémy s kolegy, radíme se, jak na ně!

Je váš kolektiv ve třídě dobrý?

O tom se přesvědčím až v pondělí, protože jedeme na exkurzi. Ze začátku byl dobrý, teď náhle odešla jedna žákyně, tak nevím!

Minulý rok ve Žďárských vrších.

**Marie Hanzalová
Nikola Jančíková
Sabina Bodečková
Alexandr Jedlička**

Slohové práce žáků 7. třídy

O sedmácích se říká, že patří mezi problémové třídy. Ale vlastní tvořivost se jim rozhodně nemůže upřít. Ostatně, posuďte sami.

Oživlý penál

Vyučovací hodina má jen 45 minut, ale mně se ten čas zdál nekonečný. Začala jsem přemýšlet, jaké by to bylo, kdyby mi oživily pastelky v penále. Přemýšlím. Pak jsem uslyšela slabé hihňání, které přerušilo mé myšlenky, a protože se to ozývalo z penálu, tak jsem ho opatrně rozepla a to, co jsem viděla, mi vyrazilo dech. Jedna pastelka, guma a nůžky se hýbaly. Měly ruce, nohy, oči a vše, co má člověk, až na tělíčko, které tvar neztrácelo. Hádaly se, kdo je nejdůležitější, až se začaly prát. Neviděly mě ani mé ruce, a tak, když jsem je tam strčila a snažila se je chytit, mě pastelka píchla, nůžky strhly a guma se mi škodolibě smála. Rychle jsem penál zavřela a vtom všechno utichlo. Zdálo se mi to divné, a tak jsem pomalu, pomalinku penál zase otevřela a vše se mi muselo zdát, protože ani pastelka, ani guma či nůžky se nehýbaly. Z mého přemýšlení nad tím, co jsem viděla, mě přerušila paní učitelka slovy: „Dávej pozor a nehraj si s tím penálem!“ Kývla jsem a zamyšleně se dívala na nastříhnutý, trochu krvácející prst. Určitě se mi to nezdálo. Jenže to mi asi nikdo neuvěří.

Adéla Hanzlová

Můj starší bratr

Nejlépe může člověk psát o osobě, která je mu blízká. Až do mých deseti let mi takto blízkou osobou byl můj starší bratr Harald. V té době mi přibyl další sourozenec, sestra Claudie Laura. Z těchto dvou mi nejbližších jsem si vybral staršího bratra.

Můj bratr se jmenuje Harald Oliver Čadílek. Má devatenáct a půl roku. Svou postavou je celý tatínek. Je vysoký téměř sto devadesát centimetrů a váží devadesát kilo. Vzhled jeho hlavy se v posledních letech často mění. Vlasy má tzv. špinavé blond, ale měl již na nich i melír nebo byly téměř černé. Protože se již dlouhou dobu holí, záleží jeho vzhled na tom, jestli je oholený nebo zarostlý. Oči má zelené. Nosí na nich buď kontaktní čočky nebo brýle. Postavou je urostlý, není ani hubený, ani tlustý. Při sportování si dobře vypracoval svaly na dolních končetinách.

Bratrova povaha se mi líbí. Svým založením je spíše klidný. Během svého ročního pobytu na škole v zahraničí velmi vyzpěl. Stal se z něho hodně samostatný a odpovědný člověk. Dá se také říci, že je cílevědomý, protože dokázal za tři měsíce udělat zkoušky za celý jeden ročník.

Bratra lze charakterizovat jako citlivého a obětavého. Ke všem starostem, co měl se zkouškami a nyní blížící se maturitou, si se mnou hraje na PC a doučuje mě angličtinu! Rád si s ním povídám nebo se i radím.

Mít staršího bratra je báječná věc. Rok, co byl pryč, mi bylo po něm smutno. Tak jsem poznal, jaké by to bylo, ho nemít. Je pro mě velkým vzorem a oporou. Je to prostě můj velký bratr.

Ronald Čadílek

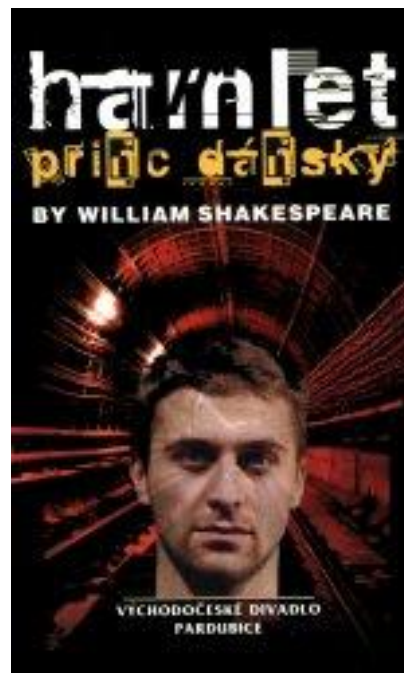
Vrba

Kdysi dávno žena vodníkova vzala říční řasy a vpletla si je do vlasů. Bylo už pozdě večer, vodníkova paní neuposlechla svého manžela a vylezla ven z vody. Kletba, kterou jí při narození přisoudily sudičky, se vyplnila a ona celá zkameněla. Její láska k vodníkovi však stále trvala. Steskem se začala mírně pohupovat, řasy se změnilly v listy, které lehce šuměly – připomínaly tím hlas vody. Rostla pomalu na břehu potoka, a tak byla navždy nablízku svému milému vodníkovi.

Anežka Křenková

Čtvrté divadelní představení

Další divadelní představení ve Východočeském divadle v Pardubicích, už čtvrté v pořadí, se konalo 9. března, tedy v úterý. Všichni zúčastnění odjížděli od školy už ve 13:00. Těšili se nejen na divadelní představení, ale i na procházku Pardubicemi, probouzejícími se ze zimního spánku. Někteří zamířili do KFC a McDonaldu, jiní do cukrárny. V 16:45 jsme se sešli před budovou divadla a těšili se na tragédii Williama Shakespeara Hamlet. V titulní roli se představil Josef Pejchal, kterého určitě dobře znáte ze seriálu Ordinace v růžové zahradě II, kde hraje doktora Suka. Představení se všem líbilo a už se těšíme na další.

Filip Lamař

Velikonoční dílny

Pletení pomlázek

K velikonočním svátkům neoddělitelně patří i pomlázka. Proto se pan učitel Brázda rozhodl, že naše chlapce pomlázku plést naučí. Jak se ukázalo, není to vůbec jednoduché. Hoši se snažili uplést „mrskačku“ z 8 proutků, aby děvčata byla pořádně zdravá. To tajemné místo, kde si chlapci chystali překvapení pro děvčata, se nacházelo v učebně fyziky. Pan učitel Brázda strávil s dětmi 4 hodiny a myslím si, že toho měl dost.

Pan učitel Brázda

Proč jste volil zrovna tuto velikonoční dílnu?

Protože si myslím, že pomlázka patří neoddělitelně k velikonočním svátkům a že by si ji měl umět uplést každý kluk sám a nekupovat si ji někde v supermarketu.

Kolik dětí se této dílny zúčastnilo?

V prvním bloku jich bylo asi 10, ve druhém bloku taky tak nějak.

Naučili se plést pomlázku všichni chlapci?

Všichni ne, to první pletení je vždycky těžké, takže asi čtyřem chlapcům se to nepovedlo.

Chtěl byste tuto dílnu uspořádat i příští rok?

Ano, uvažuji o tom.

Jára Wolf

Jak se ti velikonoční dílna líbila?

Jo, líbila se velmi, něco nového jsem se naučil.

Proč sis zvolil zrovna tuto dílnu?

Protože jsem se na jinou nedostal, prvně jsem myslel, že to bude nuda, ale s panem učitelem byla sranda.

Kdyby tuto dílnu pan učitel Brázda uskutečnil i příští rok, šel bys na ni znovu?

To už asi ne, protože bych chtěl navštívit jinou velikonoční dílnu a pomlázku už si jakž takž uplést umím.

Myslíš si, že je lepší vyrobit si pomlázku doma, nebo si ji koupit někde v obchodě?

Určitě je lepší vyrobit si pomlázku vlastnoručně doma. Jinak z ní člověk nemá takovou radost.

Jarní procházka

Jarní procházku zorganizoval a řídil pan učitel Procházka. Vycházelo se od naší školy, dále se šlo ke sportovní hale Na Střelnici. U haly se zabočilo směrem na Litomyšl, u firmy Westvaco se odbočilo na silnici, která vedla až k rybníku Rosnička. Těsně před rybníkem uspořádal pan učitel soutěž. Jejím cílem bylo najít čtyři oříšky v trávě, které zde ráno schoval na své ranní procházce. Pro vítěze byla nachystaná sladká odměna v podobě tatranek. U rybníka se všichni chvilku zdrželi, když pozorovali a krmili kachny. Zpátky ke škole se vraceli druhou stranou přes chatařskou oblast. Při této příležitosti se zašli podívat i na novou cyklo-stezku, která vede až do Lačnova. A po necelé hodině a půl byli žáci opět zpět ve škole osvěžení příjemnou jarní procházkou.

Zdobení kraslic

Ve středu 31. března se mimo jiné zdobily i kraslice. Tuto dílnu vedla paní učitelka Kučerová. Navštívilo ji celkem 15 dětí a zajímavé bylo, že zúčastnění kluci byli náramně šikovní. Všichni si mohli zkusit omotávání vajíček barevnými bavlnkami nebo polepování vajíček ozdobným papírem. Zhotovená ozdobená vajíčka udělala radost nejen jejich majitelům, ale možná se stala součástí slavnostní velikonoční ozdoby.

Návštěva kostela

V rámci velikonočních dělen někteří žáci navštívili i faru a kostel sv. Jilijí ve Svitavách. Měli možnost si popovídat s panem farářem Dolákem o Velikonocích jako křesťanských svátcích. Přečetli si v Bibli o ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Celé dopoledne si děti zpříjemnily hraním stolních her, měly možnost se podívat do kostela sv. Jilijí a hlavně si vyslechly varhanní skladby v podání žáka Gymnázia ve Svitavách. Tato dílna se uskutečnila již po třetí a opět se setkala s velkým ohlasem. A tak se budeme těšit na příští rok, kdy se někteří z nás setkají třeba s evangelickým farářem a doví se něco o velikonočních svátcích zase z jeho pohledu.

Prezentace na téma Whales

Jako další dílna se představila prezentace o velrybách. Hlavní slovo měl pan učitel Sehnal, kterého tato problematika velmi zajímá. Nejdříve si jako správný učitel od každého vyslechl jeho názor a později nás obeznámil s touto tematikou. Jeho výklad byl doplněn krásnými obrázky a 60-ti minutovým videem o velrybách. Zhlédli jsme všechny druhy velryb, dověděli jsme se, čím se která živí a jak tráví svůj život. Po skončení byl pro žáky přichystán malý kvíz v podobě 6 otázek. Vítězkou se stala Sabina Bodečková (VIII. třída) a dostala sladkou odměnu. Tato dílna byla velice zajímavá pro ty, kteří mají rádi zeměpis nebo přírodopis. Za výbornou přípravu a zajímavé informace děkujeme panu učiteli Sehnalovi.

Členové redakčního kroužku

Sportovní rubrika

Basketbal

Ve čtvrtek 18. března v dopoledních hodinách se v městské hale Na Střelnici odehrálo obvodní kolo v basketbalu žáků a žákyň 8. až 9. tříd. Do chlapecké soutěže se přihlásilo celkem pět škol. Chlapci složení z nejlepších basketbáku školy, což byli např. Martin Novák se 17 body a Daniel Stehlík se 14 body, podávali co nejlepší výkony. Vyhráli a prohráli dva zápasy a to je automaticky posunulo na krásné třetí místo. Do dívčí soutěže se taktéž přihlásilo pět týmů ze škol. Naše svěřenkyně tvrdě trénovaly a snažily se držet sportovní tempo s ostatními týmy, ale nakonec naše slečny obsadily 4. místo. Všem gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů.

David Grolich

POZOR!

POZOR!

POZOR!

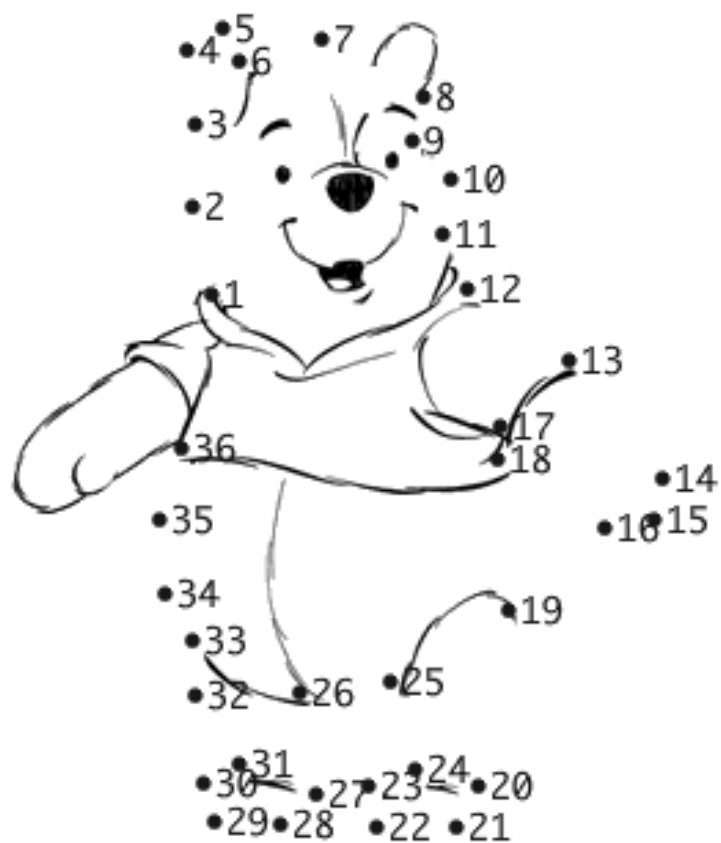
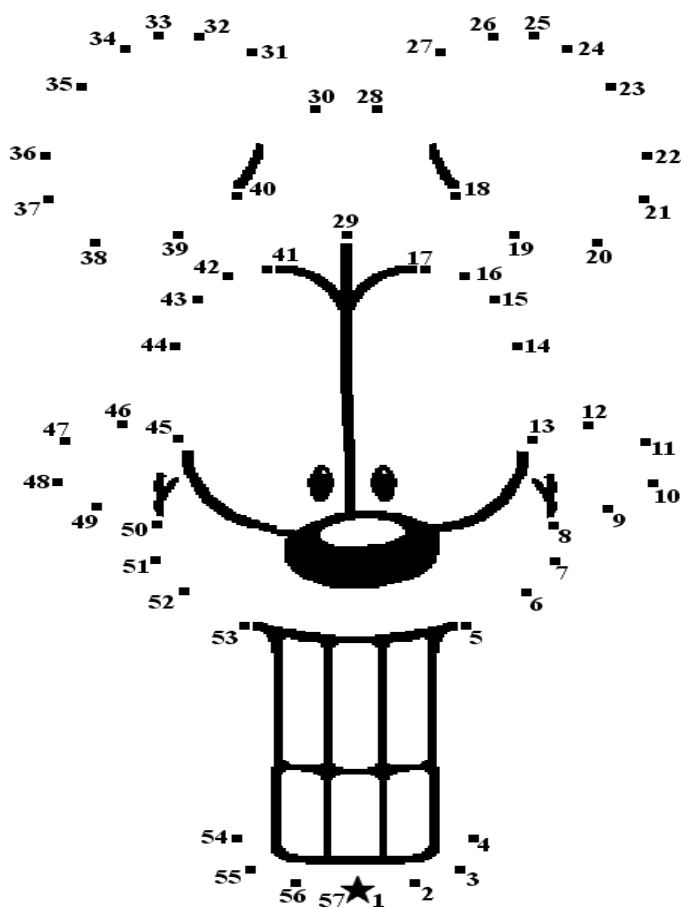
Vyhlašujeme soutěž „**Kdo je kdo**“. Vaším úkolem bude poznat naše učitele na fotkách v dobách, kdy ještě chodili v plenkách nebo se začínali učit základní věci ve školce. Fotografie budou v průběhu května umístěny na 2 nástěnkách v přízemí. Všem bude předcházet hlášení v rozhlase, kde vás ještě blíže seznámíme s průběhem soutěže. Každopádně vaším úkolem bude prohlédnout si všechny fotografie, určit, který učitel se pod kterým číslem skrývá, vše napsat na připravený papír a ten odevzdat někomu z redakční rady. Kdo uhodne nejvíce učitelů, je rozhodně „borec“ a navíc získá sladkou odměnu.

Kvízy

		1				6		
	5			3			7	
9			1		6			4
		2		7		8		
	7		4		3		9	
		4		1		2		
5			7		9			2
	1			6			3	
		8				5		

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s panem ředitelem

2. 8. třída se představuje

3. Sportovní rubrika

4. Novinky z kultury

5. Další divadelní představení

6. a mnoho dalšího ...

Na tomto čísle se podíleli: Sabina Bodečková (8.), David Grolich (9. A), Marie Hanzalová (9. B), Nikola Jančíková (8.), Alexandr Jedlička (7.), Filip Lamař (9. A), Vlasta Kosková, Michal Palla (9. A), Pavla Procházková (9. A) a Nikolas Zoikas (9. A).